

GODOVI ● PRAZNIKI ● SVETE MAŠE

1. ADVENTNA NEDELJA - 29. november 2020

Nedelja Karitas; Filemon, mučenec

Ob 8.00: ob godovih za Božje varstvo in blagoslov v družini Slanc

Ob 10.00: za žive in pokojne župljane

Ponedeljek: 30. 11. 2020

Andrej, apostol

Ob 18.30: + Andrej Pogačnik, ob godu in pokojni sorodniki iz Radovljice

Torek: 1. 12. 2020

Karel de Foucauld, redovnik

Ob 18.30: + Janko Petrič, obletna

Sreda: 2. 12. 2020

Kromacij, škof

Ob 7.00: + Ivanka Belak, po namenu hčerke Damjane z možem

Četrtek: 3. 12. 2020

Frančišek Ksaver, duhovnik,

Ob 18.30: ❶ + Drago Ulčar, obletna

❷ + Leopoldina Koprek, 7. dan pogreba

Petek: 4. 12. 2020

Barbara, mučenka - prvi petek

Ob 18.30: + Matilda Bertonec, obletna

Sobota: 5. 12. 2020

Filip Rinaldi, duhovnik - prva sobota

Ob 18.30: + Marija Okorn-Adamčeva, po namenu družine Pavlič

2. ADVENTNA NEDELJA - 6. december 2020

Nikolaj (Miklavž), škof

Ob 8.00: + Rudolf Vončina, obletna

Ob 10.00: za žive in pokojne župljane

**Župnija
Sv. Simona in Juda Tadeja**

Ljubljana Rudnik

OZNANILA

Od 29. 11. - 6. 12. 2020

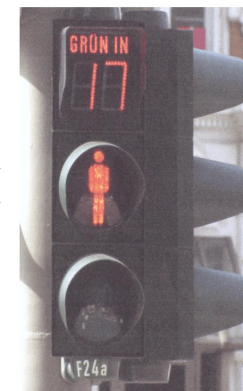
Advent: poziv k čuječnosti

Čakanje mora biti jasno omejeno. Kakor pri semaforju na sliki: 17 sekund do zelene luči za pešce. Do sekunde točno je povedano, kako dolgo traja čakalna doba. Da bi čakali in ne bi vedeli, da ima naše čakanje pregleden konec, bi bilo pač neznosno.

Podobno je v adventu. Adventni koledar ima 24 vratc. Da bi začeli advent in ne bi vedeli, koliko dni - v tem letu 26 - nas loči od Božiča, je nepredstavljivo. Vrednost adventa je tudi v tem, da ima konec in da je okronan z velikim praznikom.

Toda to je samo pol resnice. Kajti kot kristjani živimo vedno tudi v enem drugem adventu. Nedeljska berila (**Iz 63,16b-17.19.b; 64,3-7**) deloma govorijo o tem: živimo v pričakovanju drugega Gospodovega prihoda. Ali bi vsaj morali. Kajti mnogim - tudi vernim - je to težko. Najprej zato, ker to čakanje nima jasno določenega konca. "Za tisti dan ali uro pa ne vé nihče, ampak samo Oče" (**Mr 13, 32 37**). Pričakovanje skorajšnjega Gospodovega prihoda prvih kristjanov se ni izpolnilo - in potem je vedno bolj izginjalo. In se spremenilo. Iz veselega pričakovanja odrešenja v vedno bolj in bolj tesnobno pričakovanje sodbe. Žal.

Mi pa vstopimo v advent z zaupanjem v drugi Gospodov prihod in ga pričakujemo kot praznik. Potem tudi ni več tako važno, če niti slutiti ne moremo, kdaj bo tako daleč. In zaradi tega moramo biti vsak čas pripravljeni. Ne zunanje načrtovanje, ampak notranja pripravljenost je odločilna. Živeti tako kot da bi bil vsak dan zadnji - mojega življenja ali sveta - ne da bi v to strmeli kot začarani in se pustili ohromiti v svoji živosti. V tem adventu je tukaj covid-19. Razmišljajmo v tej stiski, koliko smo sami morda sokrivi, koliko soodgovorni, koliko lahko izboljšamo svet. Za to imamo vse milostne darove Duha (**1 Kor 1,3-9**). "Čujte!"

Izdal: Župnijski urad Ljubljana Rudnik **Odgovarja:** Lojze Zupan, župnik

Tel.: 01/420 21 36; **GSM:** 041/515 030; **Splet:** www.zupnjarudnik.si

TRR NLB: SI56 020580262293859

✴ **Danes smo vstopili v adventni čas**, na kar nas spomni tudi adventni venec s prvo prižgano svečo. Ker otroci še vedno zaradi korona omejitev ne morejo k verouku, jih čakajo adventni koledarji na stolu pred našim novim domom, v cerkvi in v župnišču. V koledarju boste našli lepo *navdušujočo adventno misel* za vsak dan, kot izziv za dobro delo, in *šparovček*, ki ga je treba oblikovati in potem začeti vanj shranjevati prispevke za lačne otroke v misijonskih deželah. Majhnim otrokm, ki še ne znajo brati in še niso zmožni sami razumeti adventnih nalog, pomagajte starši, starejši bratje in sestre ali stari starši. Tako se boste skupaj z njimi na preprost, a globoko duhoven način pripravljali na Jezusovo rojstvo. Predvsem pa ne pozabite vsak teden, morda v času, ko naj bi vaš otrok bil pri verouku, predelati veroučno snov. Obvezna adventna naloga - najprej za starše kot prve učitelje vere!

✴ **Na prvi petek** dopoldne bom obiskoval naše bolnike na domovih; takih, ki želijo obhajilo na domu, so samo še štirje.

Skupnega župniškega miklavževanja letos zaradi strogih korona omejitev **žal ne more biti**. Obnovite ta lep krščanski in narodni običaj doma v svojih družini, morda tako, da se skromno med seboj obdarite in s tem drug drugega spomnite, da je treba biti dober in darežljiv, ali morda napišete tudi Miklavževo pismo pohval in opominov!

✴ **Od jutri naprej bodo delavniške maše v novem domu.**

Pri prižiganju prve sveče

Prižgati svečo pomeni: Nekaj vidim! Ni več temno.

Svetloba sveče mi daje misliti na jutro stvarjenja.

Bog je rekel: *“Bodi svetloba!”* In nastala je svetloba.

Molitev:

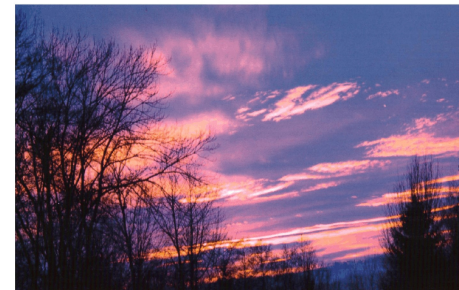
Dobri Bog, danes se začenja prvi teden v adventu. V naslednjih dnevih gremo Božiču naproti. Zahvaljujemo se ti za vsak nov dan, ki ga doživimo. Posebej se ti zahvaljujemo za vse svetlo in dobro, ki nas obdaja. Na to želimo biti v tem tednu še posebej pozorni. Blagoslavljalj nas in spremljalj. Amen.

30. november: apostol Andrej

Janez Krstnik je Andreja opozoril na Jezusa: Glejte, Jagnje Božje. Andrej je šel za Jezusom, ostal pri njem ves dan in v njem spoznal Mesija. Potem je šel k bratu Simonu, mu to povedal in ga pripeljal k Jezusu, ki je v Simonu spoznal Skalo - Petra. To naj bo tudi naša adventna naloga: Opozarjati na Jezusa, se muditi pri njem, pripovedovati o njem in druge pripeljati k njemu.

Vedno je mogoče malo nebes

Zdaj enostavno upanje mora biti. In obstaja upanje sredi pustega in meglenega novembra. Tudi v teh napornih dnevih, v katerih se mnogi počutijo kot ohromeli. Dvakrat neposredno prihaja upanje k nam.

Zdravnica in psihologinja dr. Tatjana Reichardt je pred nekaj dnevi v intervjuju dejala: *Upati pomeni, da ne gledamo vedno znova samo na to, kar nam manjka ali kar ni dovoljeno. Veliko bolj bi morali videti in negovati tisto, kar zmoremo - torej na naše notranje moči za obvladovanje stvari, tako kot se razvijajo.*

Lahko okrasimo stanovanje za advent; lahko gledamo lepe filme ali beremo dobre knjige; lahko si telefoniramo; lahko se igramo in kuhamo, pogovarjamo in gremo na sprehod. Lahko gledamo tudi stare fotografije - in nasploh skrbimo, da bi se doma eno malo počutili kakor v gnezdu. Tako veliko zmoremo tega, pravi psihologinja, kar nam daje upanje. Razmišljajmo torej o svojih zmožnostih in se ne pustimo ohromiti. Dobesedno še pravi: *Trenutno se smemo pohvaliti in reči: človek, dobro ti gre; prepričana sem, da to lahko naredite v tem težkem času.*

Podobno piše o upanju tudi apostol Pavel. Upanje pride, če se dokažemo s svojo malo močjo. Potem se ne čutimo več tako zelo izpostavljene. Zmoremo več, kot se pogosto bojimo, močnejši smo kot si mislimo. Zdaj ko nas čas pesti s covidom-19, nismo nemočni, čeprav je tako videti. Pavel opogumlja, da se lahko celó ponašamo *“s stiskami, saj stiska rodi potrpljenje, potrpljenje preizkušenost, preizkušenost upanje. Upanje pa ne osramoti, ker je Božja ljubezen izlita v naša srca po Svetem Duhu, ki nam je bil dan”* (Rim 5,4.5.).

Mama je z otrokom hitela po mestnih ulicah in nakupovala. Delovala je živčno, otrok je bolj pohajkoval in mečkal. Naenkrat je obstal in poskakoval po kamnitih ploščah; igral se je igro *“nebesa in pekel”*. *Pridi zdaj*, reče mama in hoče hitro naprej. Toda otrok se naprej igra in poskakuje in reče mami: *Samo še enkrat v nebesa*. Mama se nasmeji, kot da bi bila malo osvobodjena. In reče - sliši se olajšano: *Prav imaš*.

Tukaj je, **upanje**: lahko delamo veliko več tistega, kar nas osrečuje. Malo nebes je vedno mogoče. Tudi sredi sedanje stiske. Zaupajmo našim zdravnikom in apostolom in jih ubogajmo. Ne bo tako težko, če prisluhnemo in zaupamo Božji ljubezni v nas - da ne izgubimo **upanja**.